

Viering van Stille Zaterdag

3 april 2021

Aan deze viering werken mee:

Cantor/pianist: Mannes Hofsink

Zangers: Aline Rozenboom, Judith Bouma, Martin Herz en Roele Kok

Voorganger: Nick Everts

Afbeelding: gravure (1890) van "De graflegging van Christus" naar de originele schildering (1520) van dit tafereel door Titiaan (1490-1576).

ORDE VAN DIENST

PROLOOG, vrij naar Marcus 15: 42-47

Op de avond voor de Sabbat vroeg Josef van Arimatea aan Pontius Pilatus het lichaam van Jezus. Het verbaasde Pilatus dat Jezus al dood zou zijn, waarop hij bij de centurio navroeg of Jezus al gestorven was. Toen de centurio de dood van Jezus bevestigde, gaf hij Josef toestemming om het lichaam mee te nemen. Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde hem in het linnen. Vervolgens legde hij Jezus in een graf dat in de rots was uitgehouwen en rolde een steen voor de ingang.

Maria uit Magdala en de Maria de moeder van Josefs keken toe in welk graf Jezus werd gelegd.

MUZIEKIMPROVISATIE

GEDICHT "De Steen" - Gabriël Smit (1910-1981)

Alles krijgt klaarder stem. De bomen
zeggen: wij groeien op naar de nieuwe
aarde, naar onze schaduw
over het Lam.

De vogels zeggen: wij trekken wikkend
de winter voorbij naar het eeuwige
voorjaar, naar ons hooglied
in Sion.

De velden zeggen: wij zijn geboorte,
voren van pijn, ploegsneden van
het ontzagelijke baren
der schepping.

De mensen zeggen: wij zijn overal
 onderweg, overal voorgevoel
 over stervensdorst heen naar
 het leven water.

Mijn hart zegt: kom in mijn hart,
 mijn ogen zeggen: spring in mijn licht,
 mijn handen zeggen: maak mij los,
 ik wil bidden.

En God zegt: nog staat mijn kruis
 op de berg, nog is mijn graf
 gesloten, wentel in Gods naam
 je steen van Mij weg.

ZINGEN Lied 592, "Stil ligt de tuin rondom het witte graf" (tekst J. Ribbers,
 melodie 16de eeuw, 'De Engelsche Fortuyn')

1 Stil ligt de tuin rond - om het wit-te graf

waar zich de Heer voor ons ver-lo-ren gaf.

Vrou-wen en vrien-den gaan rou-wend in het zwart.

Zwaar als een steen weegt droef-heid op hun hart.

Hoop is ver-vlo-gen en vriend-schap weg-ge-vlucht.

Al - les wat leeft, ja heel de schep-ping zucht.

GEBED

Voorganger: Mijn hart zegt: kom in mijn hart,
mijn ogen zeggen: spring in mijn licht,
mijn handen zeggen: maak mij los,
ik wil bidden.

Het nu volgende gesproken gebed wordt voorafgegaan en gevolgd door de acclamatie Lied 367K, "Hoor ons bidden, God, en luister" (tekst R. Mes, melodie C. Winter).

Musical notation for the acclamation "Hoor ons bidden, God, en luister". The music is in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody consists of two lines of music. The first line has four measures with circled numbers 1 and 2 above the first and second measures respectively. The second line has four measures with circled numbers 3 and 4 above the first and second measures respectively. The lyrics are: "Hoor ons bid - den, God, en luis - ter" on the first line and "wees na - bij in - licht en duis - ter." on the second line. A double bar line with repeat dots is at the end of the second line.

ZINGEN "Uit de diepte roep ik jouw naam" (tekst G. Bremer, melodie S. Prins) uit Zangen van zoeken en zien, 307.

Voorganger: Zoals Jezus drie dagen in het graf verbleef, zo verbleef Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de vis. Vanuit doodsangst riep hij om Gods naam.

Musical notation for the beginning of the song "Uit de diepte roep ik jouw naam". The music is in 4/4 time with a key signature of two sharps (D major). The melody consists of two lines of music. The first line has four measures with a repeat sign at the end. The second line has four measures. The lyrics are: "Uit de diep- te roep ik jouw naam." on the first line and "roep ik jouw naam. Uit de naam." on the second line.

Cantorij:

Musical notation for the cantor's part of the song "Uit de diepte roep ik jouw naam". The music is in 4/4 time with a key signature of two sharps (D major). The melody consists of two lines of music. The first line has four measures with a first ending bracket over the last two measures. The second line has four measures with a second ending bracket over the last two measures. The lyrics are: "roep ik jouw naam. Uit de naam." on the first line and "roep ik jouw naam. Uit de naam." on the second line.

Uit de diepte roep ik jouw naam, roep ik jouw naam.
Uit de diepte roep ik jouw naam, roep ik jouw naam.

Uit de diepte water welt mij tot de lippen
roep ik jouw naam, roep ik jouw naam, roep ik jouw naam.

Hoor toch mijn stem neem mijn angst van mij
blijf niet door voor mijn klagen
Doe mij recht. Doe mij recht.

Uit de diepte roep ik jouw naam, roep ik jouw naam.
Uit de diepte roep ik jouw naam, roep ik jouw naam.

LEZING, vrij naar Jona 2: 6-10

Het water stijgt hem tot aan de lippen, watermuren storten op hem neer en het zeewier op zijn hoofd verstikt hem. Hij zinkt tot de bodem, waar de bergen oprijzen, naar het rijk dat zich voorgoed achter hem zal sluiten. Maar God, de Ene, trekt hem levend omhoog. Met zijn laatste levensadem roept hij God aan en zijn schreeuw klinkt tot in Gods heiligdom:

Red mij, en ik zal vol dank jouw lof bekendmaken. Ik zal je offers brengen en mijn geloften inlossen. Ja, het is de Ene die redt!

PSALMGEBED

Voorganger: In het gebed van Jona klinken oude psalmen door. Psalmen zoals psalm 130, Vanuit de diepte. Of psalm 116, een psalm die door de Joden alleen in de eerste dagen van het Pesachfeest gelezen en bezongen wordt.

Psalm 116 (tekst G. Bremer)

Ik koester Jou, want jij luistert,
ja, Jou, want Jij bent begaan.
Mijn bidden, mijn smaken.
Jij laat ze toe
en levenslang ben ik niet eenzaam meer.
Wanneer dood overal om mij is,
het graf grijnzend naar mij grauwt
en alles neigt naar zwart,
dan roep ik Jou,
Jouw Naam: Ene,
ach, help mij hier toch uit!

De Ene is begaan en rechtvaardig,
onze God, louter erbarmen.
Die de weerloze bewaart
richtte mij op toen ik nergens meer was.
Ach toe, jij daar, mijn diepste wezen:
wees gerust, want de Ene is begaan met jou!

Ja, Jij voert mij de dood voorbij,
Jij droogt mijn tranen
en zorgt zelfs dat ik mij niet stoot.
Onder Jouw hoede mag ik wonen
in het land waar echt geleefd wordt.
Op Jou blijf ik vertrouwen,
ook wanneer ik mij ongelukkig weet of roep:
Niemand deugt nog, werkelijk geen mens!

Hoe kan ik Jou vergoeden
alle goeds dat Jij deed!
En dan drink ik Jouw bevrijding in
en noem daarbij Jouw naam: Ene!
Ik blijf Jou trouw, beloofd is beloofd
en ieder mag het weten:
kostbaar is voor Jou
het sterven van Jouw mensen.

Ach, Ene, ik sta toch in Jouw dienst,
ik, een kind van Jouw dienares?
Jij hebt mij vrijgemaakt.
Voor Jou daarom mijn dankoffer.
Jou wil ik in de hoogte steken
en volbrengen wat ik heb beloofd,
ten aanhoren van al Jouw mensen,
in de voorhof van Jouw huis,
thuis bij Jou, Jerusalem!
Die is goed!

AFSLUITEND GEDICHT “Doorbreek deze vervloekte stilte!”

geschreven voor deze gelegenheid door Nick Everts

Nog staat het kruis,
nog is het graf gesloten.
De steen lijkt onbeweeglijk,
dat staat vast.

Zo heeft ieder huis zijn kruis,
ieder hart zijn graf.
Achter stenen opgeborgen:
dodelijk stil, stom geslagen.

Ook mijn stem blijft steken.
Slechts stilte spreekt,
voor zover doodse stilte iets kan zeggen.
Ik ben dikwijls met stomheid geslagen.

De stilte van de ander
zou samenklinken met de stilte diep in mij,
als we woorden vonden,
stemmen, voor verdriet en pijn.

Voor wat ons is ontnomen,
voor wie nu niet meer is.
Stemmen voor wat anders had gemoeten,
voor de betere mens die we wilden zijn.

Klanken om wie we moeten missen,
gezongen die eenzaamheid doorbreken,
en uitroepen tegen ongekend onrecht.
Dit alles en meer, als onze stemmen maar woorden vonden.

We zouden van de daken roepen,
wat we nog willen geloven,
als we maar niet dodelijk stil
en stom geslagen zouden zijn.

Nu weegt het zwaarst
ons eigen kruis en graf.
Stilte blokkeert als een onbeweeglijke steen,
dat we met elkaar opstaan.

Zeg iets ...
Doorbreek deze vervloekte stilte!
De dood heeft toch niet het laatste woord?
Jezus, waar leefde je anders voor?

Wat zegt me anders jouw kruis en graf?
Je kan toch niet voor eeuwig in stilte zijn?
Wanneer staat jouw stem dan in ons op?
De dood heeft in godsnaam toch niet het laatste woord?

Toch?

We verlaten de kerk in stilte.

Ω